

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobkyně: **Bc. Š. K.,**
bytem X,

zastoupena advokátem Mgr. Jakubem Hajdučíkem,
se sídlem Sluneční nám. 14, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2021, č. j. 106336/2020/KUSK/HRO,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 22. 4. 2021, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Příbram (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 7. 2020, sp. zn. DÚ/1493/40098/2020/Šn, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím ze dne uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku, a to podle § 125c odst. 1 písm. a k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Uvedený přestupek měla spáchat tím, že řídila dne 30. 4. 2020 v 15:00 hod. v obci B., na místní komunikaci od č. p. Xa k č. p. Xb, u skladu firmy Sapiko, osobní motorové vozidlo B., r. z. X, kde zprava předjížděla před ní jedoucí nákladní motorové vozidlo P. B. r. z. X a levou přední částí svého vozidla narazila do pravé přední části nákladního vozidla P. B., jehož řidič T. P. z důvodu větších rozměrů

vozidla nadjel na levou stranu komunikace, aby mohl odbočit vpravo na parkovací místo. Při dopravní nehodě došlo ke hmotné škodě na obou vozidlech, bez zranění osob. Tímto jednáním žalobkyně porušila § 4 písm. a) a § 17 odst. 1 zákona o silničním provozu. Za spáchání tohoto přestupku správní orgán I. stupně žalobkyni uložil správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč.

2. Žalobkyně uvedla, že se nedopustila skutku popsaného v napadeném rozhodnutí. Ze shromážděných důkazů plyne, že řidič nákladního automobilu P. B. již opustil svůj jízdní pruh a nečekaným manévrem se do něj vrátil, kdy poté došlo ke srážce s vozidlem žalobkyně. Podle názoru žalobkyně lze o předjíždění hovořit jen v případě, že se předjížděné i předjíždějící vozidlo před zahájením předjíždění nacházejí se stejném jízdním pruhu. To podle názoru žalobkyně plyne ze zákonné dikce, že: „Vpravo se předjíždí vozidlo, které mění směr jízdy vlevo a není-li již pochybnosti o dalším směru jeho jízdy.“. Nejde tedy o předjíždění zprava, pokud předjížděné vozidlo již opustilo jízdní pruh, ve které se pohybuje vozidlo jedoucí za ním. Žalobkyně přitom mījela nákladní automobil P. B. registrační značky X až v okamžiku, kdy zcela opustilo pravý jízdní pruh, v němž se pohybovala žalobkyně. V opačném případě by muselo dojít k nárazu do zadní části nákladního automobilu P. B. a nikoliv do pravého kola. Tomu rovněž odpovídá místo střetu (přední část obou vozidel), když od okamžiku odbočení nákladního automobilu P. B. registrační značky X muselo uplynout několik sekund, za které vozidlo žalobkyně překonalo celou délku zmíněného nákladního automobilu. Žalobkyně proto namítá, že nepředjížděla a už vůbec ne zprava a v žádném případě přitom neporušila žádnou svou zákonnou povinnost. Žalobkyně dále namítá, že pro předjíždění zprava je nezbytné, aby komunikace byla dostatečně široká. U typického případu předjíždění zprava předjížděné vozidlo stojí v levé části jízdního pruhu se spuštěným levým ukazatelem o změnu směru jízdy a zprava jej mījí předjíždějící vozidlo. K uvedené situaci ale v případě žalobkyně nemohlo jít, protože jízdní pruh, jak žalobkyně namítala v odvolání, má podle zjištění policejního orgánu 3,3 m + 1 m široký travní pás, což vylučuje, aby se vedle sebe vešly nákladní automobil P. B. a osobní automobil zn. B. žalobkyně. Tudíž se nemohlo jednat o předjíždění ve smyslu § 17 zákona o silničním provozu.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že vozidlo P. nemohlo celým vozem vybočit vlevo, jak tvrdí žalobkyně, jelikož mu v tom bránilo vozidlo stojící při levém okraji komunikace. Z popisu stop je zřejmé, že žalobkyně jela za pravou hranou komunikace, což rovněž odporuje jejímu tvrzení, vozidlo P. zcela opustilo svůj jízdní pruh.
4. U jednání před soudem dne 19. 5. 2022 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Žalobkyně navíc zpochybnila místo střetu vozidel. Navržený důkaz výsledkem řídiče vozidla P. soud pro nadbytečnost neprovedl, jelikož rozhodné skutečnosti byly dostatečně zjištěny obsahem správního spisu. Ostatní důkazní návrhy pak směřovaly k listinám, jež jsou součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz).

II. Obsah správního spisu

5. Z oznámení Policie ČR o přestupku ze dne 14. 5. 2020 vyplývá, že žalobkyně řídila dne 30. 4. 2020 v 15:00 hod. v obci Bohutín, na místní komunikaci od č. p. Xa k č. p. Xb, u skladu firmy Sapiko, osobní motorové vozidlo B., r. z. X, kde zprava předjížděla před ní jedoucí nákladní motorové vozidlo P. B. r. z. X a levou přední částí svého vozidla narazila

do pravé přední části nákladního vozidla P. B., jehož řidič T. P. z důvodu větších rozměrů vozidla nadjel na levou stranu komunikace, aby mohl odbočit vpravo na parkovací místo. Při dopravní nehodě došlo ke hmotné škodě na obou vozidlech, bez zranění osob. Součástí oznámení je fotodokumentace z místa nehody a videozáznam z kamery přilehlého objektu.

6. Dne 1. 6. 2020 vydal správní orgán I. stupně příkaz, jímž shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 5 rozsudku porušila ustanovení § 4 písm. a) a § 17 odst. 1 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 1 500 Kč. Dne 8. 6. 2020 podala žalobkyně proti tomuto příkazu odpor.
7. Dne 29. 6. 2020 se ve věci konalo ústní jednání, na němž byl vyslechnut řidič vozidla P.. Ten uvedl, že předkem vozidla si najel doleva, a poté stočil vozidlo vpravo, přičemž došlo ke střetu. Rovněž uvedl, že dával znamení o změně směru jízdy vpravo.
8. Dne 27. 7. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí popsané v bodu 1 rozsudku. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

III. Posouzení věci krajským soudem

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná.
10. Podle § 4 písm. a) zákona o silničním provozu při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu.
11. Podle § 17 odst. 1 zákona o silničním provozu se předjíždí vlevo. Vpravo se předjíždí vozidlo, které mění směr jízdy vlevo a není-li již pochybnosti o dalším směru jeho jízdy. Při jízdě v připojovacím nebo odbočovacím pruhu se smí vpravo předjíždět též vozidlo jedoucí v průběžném pruhu. Odbočovací pruh je přídatný jízdní pruh určený pro odbočování (vyřazování) vozidel z průběžného jízdního pruhu.
12. Soud především konstatuje, že ze správního spisu je zřejmé, že žalobkyně jela vozem B. za vozidlem P. po komunikaci, jejíž šíře neumožňuje jízdu těchto vozidel vedle sebe. Následně vozidlo P. najelo k levé části komunikace (případně i částí vozidla mimo ni). V každém případě je však zcela vyloučeno, aby vozidlo opustilo svůj jízdní pruh, jak tvrdí žalobkyně, jelikož jízdním pruhem je v tomto případě celá pozemní komunikace (jak žalobkyně sama poukazuje – shodně s pořízenou fotodokumentací), komunikace je úzká a nemá prostor na dva jízdní pruhy (jeden v každém směru). Zároveň je vyloučeno, aby vozidlo P. zcela opustilo komunikaci, jelikož z fotodokumentace je zřejmé, že za levým okrajem komunikace stálo další vozidlo – k úplnému opuštění komunikace tedy rozhodně nebyl prostor. Ze správního spisu je tedy zřejmé, že vozidlo P. najelo do levé části pozemní komunikace (a částečně zjevně mimo ni), čímž vytvořilo prostor ve spojení

s travnatým pásem za pravým okrajem pozemní komunikace, do kterého se vozidlo žalobkyně mohlo vejít. Vzhledem k tomu, že vozidlo P. zjevně neopustilo pozemní komunikaci a nemohlo tak ani opustit jízdní pruh (jelikož komunikace má pouze jeden jízdní pruh), pak žalobkyně nepochybně předjížděla vozidlo P. zprava (po pravé straně pozemní komunikace a zjevně rovněž částečně mimo ni po travnatém pásu). V projednávané věci se tak plně uplatní § 17 odst. 1 zákona o silničním provozu a žalobkyně tak svůj manévry mohla provést pouze tehdy, pokud by nebylo pochyb o tom, že vozidlo P. mění směr jízdy vlevo. Takové pochyby však v projednávané věci evidentně byly. Žalobkyně netvrdí, že by vozidlo P. dávalo znamení o změně směru jízdy vlevo a je tak pravděpodobné, že vozidlo žádné znamení o změně směru jízdy nedávalo. Za této situace nemohla žalobkyně vědět, zda se vozidlo P. 1) chystá odbočit vlevo, 2) jede vlevo z důvodu např. překážky na komunikaci (kterou by žalobkyně přes vozidlo P. nemohla vidět), nebo 3) nadjíždí si pro odbočení vpravo, což je manévry, který větší vozidla běžně provádí a zákon s ním ostatně také v § 21 odst. 3 zákona o silničním provozu výslovně počítá. Žalobkyně se tak za dané situace vůbec neměla pokoušet vozidlo P. předjet, ale měla počkat, než bude zřejmé, co se vozidlo P. chystá udělat. Tím, že tak nepostupovala, porušila jednak pravidlo o předjíždění stanovené v § 17 odst. 1 zákona o silničním provozu, jednak obecné pravidlo o nezbytné opatrnosti dle § 4 písm. a) téhož zákona.

13. Žalobkyně při jednání rovněž zpochybnila místo střetu vozidel, které dle ní nebylo prokázáno. K tomu soud předně uvádí, že tato argumentace byla obsažena až po lhůtě pro podání žaloby a nelze k ní proto přihlížet. Přesto soud pro úplnost uvádí, že místo označené správními orgány jako místo střetu odpovídá dostupným zjištěním (mimo jiné je v cestě k volnému místu, na které se řidič P. u zřejmě snažil zajet. Navíc vzhledem k povaze komunikace by ani případné „posunutí“ místa střetu o pár desítek centimetrů zpět nemělo vliv na shora uvedené závěry.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

14. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. května 2022

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce